

Sygn. akt VIII C 513/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant: st. sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko B. Z.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 513/22

UZASADNIENIE

W dniu 22 lipca 2022 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko pozwanej B. Z. powództwo o zapłatę kwoty 2.497,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa w e.p.u. do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, że żądanie pozwu znajduje swoje źródło w umowie kredytu nr (...) z dnia 16 czerwca 2015 roku, na mocy której pozwana otrzymała kwotę 20.070,34 zł. Wobec opóźnienia w spłacie kredytu, po uprzednim wezwaniu dłużniczki do zapłaty, umowa została wypowiedziana, a całość zobowiązania stała się wymagalna. Na dochodzone roszczenie składają się: niespłacony kapitał – 2.371,78 zł, odsetki umowne – 53,86 zł, odsetki za opóźnienie – 63,04 zł, opłaty umowne – 8,50 zł.

(pozew k. 6-10)

W odpowiedzi na pozew pozwana wyjaśniła, że dział windykacji powodowego Banku wyraził zgodę na spłatę zadłużenia w wysokości po 300 zł.

(odpowiedź na pozew k. 49)

Na rozprawie w dniu 19 października 2022 roku B. Z. oświadczyła, że porozumiała się z działem windykacji powoda, nie zawierała jednak żadnej umowy ugody na piśmie. Dodała, że dwukrotnie wpłaciła 300 zł i raz 400 zł, że kolejne raty są obliczane po dokonanej wpłacie w rozmowie telefonicznej z pracownikiem banku.

(protokół rozprawy k. 62-63)

W piśmie procesowym z dnia 5 grudnia 2022 roku pełnomocnik powoda wyjaśnił, że od dnia wniesienia powództwa pozwana dokonała wpłat na poczet spłaty zadłużenia w łącznej kwocie 2.900 zł. Następnie, w piśmie procesowym z dnia 27 lutego 2023 roku wskazał, że na dzień 23 lutego 2023 roku zaległość pozwanej wynosiła 343,01 zł i obejmowała: kapitał – 58,78 zł, odsetki umowne – 53,86 zł, odsetki za opóźnienie – 158,83 zł, opłaty – 8,50 zł. Jednocześnie dodał, że po wytoczeniu powództwa pozwana wpłaciła łącznie 2.530 zł.

Pozwana w toku procesu potwierdziła istnienie zadłużenia, o którym mowa wyżej, ostatecznie zaś na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku oświadczyła, że dokonała ostatniej wpłaty w kwocie wskazanej przez pełnomocnika powoda i aktualnie nie posiada żadnego zadłużenia względem powoda, wobec czego wniosła o oddalenie powództwa.

(pismo procesowe k. 75, k. 102, protokół rozprawy k. 91-92, k. 112-113)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 czerwca 2015 roku B. Z. zawarła z poprzednikiem prawnym powoda Bankiem (...) S.A. z siedzibą w G. umowę kredytu gotówkowego nr (...). Na mocy przedmiotowej umowy pozwanej udzielono kredytu w kwocie 20.070,34 zł na: spłatę innych kredytów/pożyczek (12.621,02 zł), cele konsumpcyjne (5.000 zł) oraz opłacenie prowizji bankowej (2.449,32 zł). Całkowita kwota do zapłaty, uwzględniająca wartość kredytu, w tym prowizji, oraz odsetek umownych (6.222,91 zł), wyniosła 26.293,25 zł. Spłata zobowiązania została rozłożona na okres 84 miesięcy. B. Z. zobowiązała się do spłaty rat kredytu do 18-go dnia każdego miesiąca w wysokości po 313,02 zł każda rata, za wyjątkiem ostatniej raty, której wysokość ustalono na 312,59 zł, począwszy od dnia 18 lipca 2015 roku.

Kredyt został oprocentowany według stałej stopy procentowej, która wynosiła 7,90% w stosunku rocznym i podlegała ewentualnym zmianom w sytuacjach wymienionych w § 3 ust. 12 umowy. (...) wyniosła na dzień zawarcia umowy 12,92%.

W przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu zobowiązań pieniężnych wynikających z umowy, bank miał prawo pobierać od niespłaconego w terminie kredytu odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, a także opłaty za czynności windykacyjne. Bank mógł wypowiedzieć umowę m.in. w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu. Termin wypowiedzenia wynosił 30 dni.

W przypadku wypowiedzenia umowy kredytobiorca zobowiązany był do spłaty całości zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizjami najpóźniej do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia.

(umowa kredytu z załącznikami k. 23-26v., okoliczności bezsporne)

Pozwana nie wywiązywała się z postanowień umowy i nie regulowała terminowo swoich zobowiązań finansowych, czym doprowadziła do powstania zadłużenia. Pismem z dnia 9 lutego 2022 roku, doręczonym w dniu 14 lutego 2022 roku, powód wezwał pozwaną do spłaty w terminie 14 dni zaległości w wysokości 436,37 zł + 5,90 zł (koszt wysyłki pisma) pod rygorem wypowiedzenia umowy oraz poinformował o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Wezwanie to okazało się nieskuteczne, w konsekwencji powód pismem z dnia 21 marca 2022 roku, doręczonym w dniu 29 marca 2022 roku, wypowiedział przedmiotowy stosunek umowny z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Na datę wypowiedzenia kwota zaległości wynosiła 956,25 zł + 8,50 zł (koszt wysyłki pisma).

Po rozwiązaniu umowy powód wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia w kwocie 2.479,18 zł obejmującego: kapitał – 2.371,78 zł, odsetki umowne – 53,86 zł, odsetki karne – 45,04 zł, opłaty – 8,50 zł.

(wezwanie do zapłaty k. 27-27v., k. 31, wydruk ze strony internetowej operatora pocztowego k. 28, k. 32, wypowiedzenie k. 29-29v., potwierdzenie odbioru k. 30-30v., okoliczności bezsporne)

Po wypowiedzeniu umowy pozwana zawarła z powodem ustne porozumienie, na mocy którego zobowiązała się do comiesięcznej spłaty powstałego zadłużenia. Na jego mocy B. Z.:

- w dniu 9 sierpnia 2022 roku wpłaciła kwotę 300 zł,
- w dniu 7 września 2022 roku wpłaciła kwotę 300 zł,
- w dniu 10 października 2022 roku wpłaciła kwotę 400 zł,
- w dniu 10 listopada 2022 roku wpłaciła kwotę 450 zł,
- w dniu 9 grudnia 2022 roku wpłaciła kwotę 380 zł,
- w dniu 10 stycznia 2023 roku wpłaciła kwotę 350 zł,
- w dniu 10 lutego 2023 roku wpłaciła kwotę 350 zł. Łącznie 2.530 zł

Wpłaty te powód zaksięgował na poczet: kapitału – 2.313 zł oraz opłat – 217 zł, przy czym na datę wypowiedzenia opłaty wynosiły wyłącznie 8,50 zł, takiej też kwoty z ich tytułu powód żądał w pozwie. Po rozliczeniu wpłat zadłużenie pozwanej według powoda wynosiło: kapitał – 58,78 zł, odsetki umowne – 53,86 zł, odsetki za opóźnienie – 63,04 zł, dalsze odsetki umowne za opóźnienie – 158,83 zł, opłaty – 8,50 zł, a więc łącznie 343,01 zł.

W dniu 3 marca 2023 roku B. Z. wpłaciła nadto na rzecz powoda kwotę 343,44 zł, spłacając całość zadłużenia z tytułu przedmiotowej umowy.

(potwierdzenia wpłat k. 59-61, k. 87-90, k. 111, historia rachunku kredytowego k. 76-76v., wydruk z systemu k. 103, okoliczności bezsporne)

Pozwana B. Z. ma 71 lat, z zawodu jest pracownikiem fizycznym. Prowadzi gospodarstwo domowe wraz z mężem, z którym oboje utrzymują się z emerytury w wysokości odpowiednio 1.923 zł i 2.900 zł. Nie posiadają żadnego majątku, ani oszczędności. Stałe koszty utrzymania powódki i jej męża wynoszą około 1.650 zł miesięcznie, ponadto spłacają oni pożyczkę w wysokości 1.000 zł miesięcznie (do spłaty pozostały 2 lata) oraz wspomagają finansowo syna.

(dowód z przesłuchania powódki – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 22 marca 2023 roku)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu. Podstawę ustaleń faktycznych stanowił również dowód z przesłuchania pozwanej na okoliczność jej sytuacji życiowej i majątkowej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było niezasadne.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że strony łączyła umowa kredytu gotówkowego, który pozwana zobowiązała się spłacać wraz z odsetkami umownymi przez okres 84 miesięcy. Na dowód przedmiotowego stosunku prawnego powód przedłożył umowę z dnia 16 czerwca 2015 roku, której wiarygodność nie była podważana przez stronę przeciwną. Poza sporem pozostawało ponadto, że pozwana nieterminowo regulowała swoje zobowiązania, co doprowadziło do powstania zadłużenia przeterminowanego. To nie zostało uregulowane przez dłużniczkę, wobec czego po bezskutecznym wezwaniu do zapłaty, spełniającym kryteria oznaczone w art. 75c prawa bankowego, powód wypowiedział stosunek umowny stawiając całość zadłużenia w stan wymagalności. Wreszcie strony zgodnie przyznały, że B. Z. w toku niniejszego procesu spłacała powstałe zadłużenie, w wyniku czego – jak oświadczył powód w piśmie procesowym z dnia 27 lutego 2023 roku (k. 102) – zadłużenie dochodzone pozwem uległo zmniejszeniu do kwoty 343,01 zł. W tym miejscu zaznaczenia wymaga, że powód pierwotnie wskazywał, że pozwana na poczet spłaty

zadłużenia dokonała wpłat w łącznej kwocie 2.900 zł (k. 75), a dopiero później określił ich wartość na 2.530 zł. Dodatkowo zwrócić należy uwagę, że z zestawienia na k. 103 wynika, że powód wpłaty pozwanej z tytułu przedmiotowej umowy zaksięgował m.in. dwukrotnie na opłaty, które nie były objęte pozwem, a których suma wynosiła 217 zł. Nie wyjaśnił przy tym, z jakiego tytułu należności te zostały zaksięgowane w poczet zadłużenia pozwanej, które to zadłużenie musiało powstać już po wytoczeniu powództwa. Powyższa kwestia okazała się mieć jednak marginalne znaczenie, na rozprawie

w dniu 22 marca 2023 roku pozwana złożyła bowiem potwierdzenie wpłaty kwoty 343,44 zł dokonanej w dniu 3 marca 2023 roku, a tym samym udowodniła (art. 6 k.c.), że spłaciła całość zadłużenia znajdującego swoje źródło w umowie kredytu gotówkowego nr (...).

Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Uwzględniając zatem stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 200 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu. Wydając to rozstrzygnięcie Sąd miał na uwadze zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, przede wszystkim postawę pozwanej, która sukcesywnie spłacała swoje zadłużenie, jak również przyczyny zewnętrzne, dotyczące sytuacji materialnej i życiowej, w jakiej pozwana się znajduje.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.